

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci navrhovatele: **P. Č.**, o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Českých Budějovicích ve věci vedené pod sp. zn. 10 Na 952/2010,

t a k t o :

Soudci správního senátu Krajského soudu v Českých Budějovicích JUDr. Věra Balejová, JUDr. Marie Krybusová, Mgr. Helena Nutilová, JUDr. Milan Tropea **n e j s o u p o d j a t i .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích obdržel dne 16. 4. 2010 podání navrhovatele ze dne 15. 4. 2010; v něm navrhovatel líčí svoji nespokojenost s postupem Města České Budějovice a Krajského úřadu Jihočeského kraje při poskytování informace o způsobu označování stejnopisu podání ke své žádosti ze dne 11. 12. 2009. Vzhledem k tomu, že jeho podání nebylo způsobilé k projednání pro jeho nejasnost a nesrozumitelnost, byl navrhovatel usnesením krajského soudu ze dne 22. 4. 2010, č. j. 10 Na 952/2010 - 3 vyzván, aby ve lhůtě 10 dnů odstranil vady. Navrhovatel doručil krajskému soudu následně podání, v němž se domáhal vyslovení zákazu pokračovat „*v porušování žalobcova práva na vydání zákonného rozhodnutí dle ustanovení 16a-6 ZSPJ a přikazuje mu, aby obnovil stav před zásahem ke dni 30. 3. 2010*” a požadoval přiznání náhrady nákladů řízení. Druhým podáním sdělil, že usnesení ze dne 22. 4. 2010 rozumí pouze co do požadavku po uhrazení soudního poplatku a dále že nebude se „*soudním orgánem*” jednat.

Usnesením ze dne 18. 5. 2010 č. j. 10 Na 952/2010 - 9 bylo podání navrhovatele odmítnuto dle ust. § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) s tím, že ze strany navrhovatele nebyly ve stanovené lhůtě ani do doby rozhodování soudu vytýkané vady podání odstraněny a bez odstranění těchto vad nelze ani pokračovat v řízení, neboť krajskému soudu nebyl jednoznačně sdělen předmět řízení (tj. čeho se podání týká a co a proti komu podatel požaduje).

Navrhovatel na výše uvedené usnesení reagoval dvěma podáními ze dne 24. 5. 2010, která byla doručena Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 31. 5. 2010, z nich mj. vyplývá, že vznáší námitku pojatosti soudců Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyslovení podjatosti.

Vyloučení soudců a dalších osob upravuje § 8 s. ř. s. Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle § 8 odst. 3 téhož zákona soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce, Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží nalezla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat širě, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezájatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně též nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

Navrhovatel ve věci nyní projednávané shledává důvod podjatosti soudců Krajského soudu v Českých Budějovicích „*pro opakovaný nestranný postup soudu*“. Nejvyšší správní soud k takto formulované námitce podjatosti uvádí, že takto tvrzené důvody nejsou charakteru, který by zakládal odůvodněnost sebemenších pochybností o nepodjatosti soudců Krajského soudu v Českých Budějovicích, jimž přísluší činit další úkony související s odstraňováním vad podání ze dne 24. 5. 2010 ve smyslu ust. § 37 odst. 3 resp. ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. Za situace, kdy již bylo o návrhu navrhovatele rozhodnuto výše citovaným usnesením krajského soudu ze dne 15. 4. 2010, přitom navrhovatel vznáší pochybnosti stran „nestrannosti soudu“ až nyní, nelze rozhodovat o případném vyloučení soudců pro podjatost z řízení ve věci vedené u krajského soudu pod sp. 10 Na 952/2010, která již byla pravomocně ukončena. O případné podjatosti uvedených soudců konečně nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spise, rovněž tak z písemného vyjádření jednotlivých soudců nevyplývá žádný důvod možné podjatosti.

Pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není dostačující toliko obecné či subjektivní přesvědčení navrhovatele a z tohoto pohledu mu nelze přisvědčit, že by vůči němu byly uplatňovány jakékoli nestandardní postupy, které by nasvědčovaly porušení povinnosti nestranného a nezaujatého řízení.

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že soudci Krajského soudu v Českých Budějovicích nejsou podjati, mohou tedy činit ve věci podání ze dne 31. 5. 2010, které není, tak jak bylo postoupeno, způsobilé projednání před Nejvyšším správním soudem, další potřebné úkony. Nejvyšší správní soud současně vrací postoupený spisový materiál k dalšímu řízení, v němž krajský soud bude postupovat v intencích ust. § 37 s. ř. s., popř. § 108 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2010

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu